
DISKUSIJA NAKON PREDAVANJA TONČIJA TRSTENJAKA

Prvi diskutant je istakao da u Školu nije došao naučiti kako druge učiti, nego sam preispitati sebe, kako doživljava ono što druge poučava. On smatra da se riječ dijakonija u Crkvi odnosi samo na materijalnu pomoć Crkve bližnjima. Predavač je odgovorio da je takva briga za materijalno samo jedan dio dijakonije. Ona je mnogo širi pojam od pojma materijalna pomoć. Fra Anđeo je citirao iz Priručnika za pastoral Ž. Bezića da je briga za materijalno „karitas”, a briga za duhovno „apostolat”, a jedno i drugo je dijakonija.

Na pitanje ne dolazi li u sukob osobno „obraćenje” s postojećim strukturama predavač je odgovorio da su strukture utemeljene na Evandjelju, a Crkva je u stalnom osluškivanju znakova vremena.

U jednom intervjuu zamoljen je predavač da ponovi teme koje su bitne za formiranje svijesti o dijakoniji na što je dr. Trstenjak upozorio na 27. točku iz dokumenta „Radosno naviještanje Evandjelja”, gdje se govori o poštivanju života, odgovornosti za vlasništvo, o karitativnom i političkom angažmanu, itd.

U mentalitetu ljudi, istakao je jedan sudionik, postoji nekakva obveza da su za dijakoniju zaduženi crkveni službenici. Međutim svaki je kršćanin „zadužen” snagom vlastitog krštenja da vrši dijakonsku službu.

Dr. Šef je završio diskusiju tvrdnjom da je dijakonija pokret laika, a ne klera. Naše je navješćivati i tako formirati laike.

Pribilježili: A. Kopilović i s. C. Rajković